

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET KOMITEE

(tkomitee)

Volks blijspel in vijf bedrijven

1880
door

GASTON VAN DER GUCHT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1990

(N° 1364)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **VIERTIEN** tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

©1984 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form, by any means, including mechanical, electronic, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher

P E R S O N A G E S

JEF DE LEEUW : cafébaas van "Het Kelderke Gods", lokaal van de
 katholieke partij van DONK, schepen van de gemeente.
 ALICE : zijn vrouw
 MARIANNEKE : zijn dochter
 TANTORTANCE
 JAN PYCKE : lokaalhouder van 'tmuziek "Eendracht maakt macht"
 FLEER : koster, muziekmeester, in de omgang Strauss
 genoemd.
 FONSKÉ BERCKMOES : van de "Groene Jongens", eerste bugel van 'tmuziek,
 sekretaris van 'tkomitee
 PASTOOR AMBERIC DE BOM : pastoor van Donk
 MEESTER EVARIST : van 'tschoolken
 MARIEKE : zijn vrouw
 BURGEMEESTER VAN BERCKEGEM DE SCHITTERE
 MONE PRIEM : van 'tsyndikaat
 FIEL KLUIT : van de socialisten
 JOURNALIST FOTOGRAAF
 MUZIKANTEN

(4 Dames - 10 Heren)

Eerste bedrijf

De keuken van de herberg "Het Kelderke Gofs". Een deur naar het café, een deur of een trap naar boven, een deur naar buiten.

Doodgewone meubels. Mensen die al jaren getrouwd zijn. De meeste kinderen zijn uitgetrouwd.

Het is zondagvoormiddag, in het voorjaar.

Een dorp ergens in de uithoek van Vlaanderen waar het nog goed om leven is.

Tijd : Nu ! Of misschien een beetje hiervoor.

Het toneelstuk wordt in het dialect gesproken en door de regisseur aangepast aan plaatselijke situaties.

Marianneke komt uit het café en roept aan de trap.

Marian. Moeder! Moeder! !

Alice. (boven) -Ja, wat is er ? Ik ben nog maar juist de beddens verluchten of gij roept al. Geen minuut kan ik gemist worden. Wat is er ?

Marian. -Gij weet dat ik weg moet. Ik moet voor vader naar meester Evarist van tschooken. Het is al halftien.

Alice. -Het zal nog later worden.

Marian. -Maar om tien uur moet ik al terug zijn, anders is vader kwaad.

Alice. - Die is kwaad geboren.

Marian. -Toe moeken...

Alice. Héwel. Trap het af (Alice op)

Marian. -Maar Strauss is er al.

Alice. - Nu al.

Marian. - Om een druppelke zeker, voordat de hoogmis begint. Hij kan dan beter op het orgel spelen, zegt hij.

Alice. - Zeg dat hij in de keuken komt. Voor ene klant kan ik in het café niet gaan staan. Dat is goed voor de die van de steenweg.

Marian. -(Roept naar het café) Kom maar langs hier, Fleer, moeder zal u hier men druppel uitgieten, in de keuken.

Fleer.(op) -Ik heb anders liever dat gij dat doet, zulle Marianneke.

Marian. -Ik heb geen tijd, Fleer.

Fleer. -Met alzo twee schoon rap handekens is dat in een ik en een gij gedaan.

Alice. (Is ondertussen opgekomen) Koster [een trut

Fleer. -Ja, Alice mens, ik weet wel dat gij dat , vindt, maar ik kan daar niets aan doen, ik zie jonge meiskens gaarne en hoe ouder dat ik word hoe liever dat ik ze zie. 'k Peins dan altijd hoeveel okkasies ik heb laten liggen.

Alice. -Gij hebt ze altijd geeren gezien, koster, en veel okkasies zult ge wel niet laten liggen hebben. Gij weet dat ik er kan van meespreken.

Fleer. -Ne schönen tijd, Alice, ne wreed schönen tijd. Ik peins er nog veel op..

Alice. -Hoe is het Gods mogelijk ? Hoe ouder hoe zotter. Ik zal u maar rap ne groten druppel uitgieten, uw kriebel zal er een beetje mee zakken.

Fleer. -Pak maar ne trappist, mens, nen trippel, daarmee blijf ik een beetje in de geest van mijn devotelijke stand en de paters van Westmalle moeten ook leven. Maar eerlijk, Alice, peinsde gij daar nooit meer op, op die tijd dat wij jong waren ? Het was toen oorlog en wij moesten wel dicht bijeen kruipen om het warm te hebben en om kolen te sparen.

Alice. -Koster, het is zondagvoornoen, hé. Ik heb geen tijd om naar die onnozelheid te luisteren. Het is allemaal lang voorbij en ik moet nog veel werken. Moet gij niet werken ?

Fleer. - Och Alice, het zijn de slimste niet die veel moeten werken.

Alice. -Gij zit al redelijk vroeg in 't café.

Fleer. - A ja'k hé, dat is allemaal de schuld van uwe Jef. Anders is dat mijn gewoonte niet.

Alice. -Van mijne Jef ? Dat moet gij mijne keer uitleggen zie.

Fleer. -Jajaja, hij peinst er ook nog dikwijls op, dat wij samen, gij en ik, nog veel...allé, gespeeld hebben als wij jong waren.

Alice.- -Waarom zegde gij dat ?

Fleer. - Omdat hij mij niet kan uitstaan. Ik weet ik dat! Ik zie dat !

Alice. - Waarom kan hij u niet uitstaan ?

Fleer. - Omdat hij jaloers is dat wij...allé, omdat wij zoveel met mekaar...omgang gehad hebben. Gij waart gij toch mijn eerste lief.

Alice. - Pfff, eerste lief. Karamellendief !

Fleer. - Jajaja, mijn eerste lief en het eerste meiske dat ik ooit tegen mijne gilee heb getrokken en gekust.

Alice. - Het was ook wat. Precies ne natte snoet van nen hond. Smak en gedaan. Nog rapper als nen stempel van den dop.

Fleer. - Het was een begin, alle begin is moeilijk. Gij waart gij van mij nog zo miskontent niet. Gij waart gij zo fier als een steenkat als ik u die ring in Oostakker op uw vinger geschoven heb. Ik wil er mijne kop op verwedden dat gij hem nog hebt .

Alice. - 'k En doe, 'k en doe.

Fleer. - 't Hoet, 't doet, ik ken de vrouwen.

- Alice. - Zoudt gij niet beter uwen trappist uitdrinken ?
Voor ne mens van uw jaren ?
- Fleer. -Ik moet toch zeggen wat ik zo vroeg kom doen zeker ?
Die hertefretter van ne Jef heeft de vergadering van
tkomitee weeral op ne zondagvoornoen gelegd omdat
hij weet dat ik dan niet kan komen en de meester kan
dan ook niet komen. Ik zit in de kerk of heb repêtitie
van tmuziek en de meester zit in de bibliotheek. Jef
doet dat om ons te kloten...allé, te plagen.
- Alice. - Komitee. Welk komitee ?
- Fleer. - 't Feestkomitee van Dbnk.
- Alice. - A, ik meende dat dat allang niet meer bestond.
Dat strontkomitee !
- Fleer. - Toet toet...Toet toet !
- Alice. -En ?
- Fleer. -De nieuwe kermis hé. Ze gaan een nieuwe kermis
organiseren. Palingkermis...op de confiturewijk...
een groot volksfeest met oude ambachten en kunst-
tentoonstellingen en volkedans en toneel op ne platte
wagen...en meiboomplanting. En van demorgen ~~is~~ het
vergadering, hier in uwe café. Dat weet gij toch wel
zeker?
- Alice. -'k En doe. Ik wist dat niet, want Jef stuurt mij
weg Met Tantortance. Hij zegt dat ik met haar naar
de Missietentoonstelling moet, in 't klooster. Ik
mocht er waarschijnlijk niet bijzijn want hij weet
maar al te goed dat ik al die komitees zo beu ben als
nen duvel 't branden.
- Fleer. -Allé, allé...
- Alice. -Jaj a, zo beu als koude pap.
- Fleer. -En waarom ? Gij hebt daar toch geen miserie mee, zeker ?
- Alice. - Watte ? Ik geen miserie ? Meer als mûserie ! Hebt
gij die strontvoetbalploeg hier niet gekend misschien ?
- Fleer. - De vrienden van 't kelderken...a neen.
- Alice. - Schone vrienden, wreed schone, nadat zij dat tornooi
verloren hadden (omdat ze meer zat als nuchter waren
als ze gingen voetballen) hebben ze hier ne keer duchtig
gevochten zie, hier in mijne café, waar dat er nóg
nooit gevochten was. Ik kon van schaamte wel in de
grond kruipen. Precies een kabberdoes. En dan zijn
ze allemaal al zingend naar de dafé van Jan Pycke

waardat ze nu hun lolkaal hebben. Ze zijn natuurlijk vergeten dat wij om twaalfduizend frank trainings gekocht hebben, met de naam van onze café op.

Fleer. -Allé, die reklaam blijft dan toch.

Alice. -Vette reklaam, ze komen geen pint meer drinken. Geen ene van al die sloeberg.

En dan hadde dat bestuur van de engelsen vogelpik. Nog ne schonen groep, met Bert Pik op de kop. Ne schonen voorzitter die met de vrouw van zijn sekretaris ging lopen.

Fleer. -Maar allé, Bert Pik kon goed pikken hé, 't was ne kampipen .

Alice. -Ja, hmj, bij 't vrouwvolk zeker ! 'k Ben dan bij de pastoor moeten komen. Op de mat. En gij weet dat onze pastoor geen gemakkelijke is. Gij staat precies voor Sinte Pieter aan de hemelpoort.

Fleer. -Tegen wie zegt gij het. Ik doe al in mijn broek van voor dat hij geklapt heeft.

Alice. - Gebeurt dat allemaal in uwe café, Alice ? zei hij, gebeurt dat in 't Kelderke Gods ? Ziet gij mij daar al staan voor die zwarten wraakengel?

Fleer. -En wat zegde gij dan ?

Alice. -A, dat het hier niet gebeurd is vaneigens. Maar ja, ik en kan niet liegen.

Fleer. -Neen ? Allé, gij zoudt zeggen hé !

Alice. - Neen ik. De pastoor zag dat ook. Maar 't is hier allemaal wel in mijne café begonnen. Op die bestuursvergaderingen. Allemaal mannen, en één vrouw. Miel, die brave sloeber, bracht altijd zijn jong vrouwke mee. Ze mocht niet alleen thuis blijven, die dieven zouden haar komen pakken. Maar ik peins dat ze hier veel meer gepakt werd als thuis, de bewijzen zijn er.

Fleer. -'t Is ne wrede wereld tegenwoordig.

Alice. - En nu zouden ze weer met zo'n komitee beginnen. Neen, neen, dat ze bij Pycke gaan. Tegen dat de kermis komt zullen ze allicht al ruzie hebben en dan komen ze hier hun pinten kopen.

Fleer. Had ik dat geweten, ik had dat toch niet gezegd.

- Fleer. -Nu zal Jef weer peinzen dat ik u dat expres verteld heb...en...allé, het was toch wijn intentie niet.
'k Ga rap mijnen trappist uitdringen voordat het spel hier begint. En dan subiet naar de kerk...Lezen omdat er geen ongelukken zouden van komen. (af)
- Jef. (op, van boven) -Dat was de koster zeker?
- Alice. -Waarom vraagt gij dat als gij staan luisteren hebt ?
- Jef. -Ik heb niet staan luisteren, waarom zou ik moeten staan luisteren ?
- Alice. -Daar zijn misschien redens voor...had gij niet gezegd dat ik straks met uw Tantortance naar die missietentoonstelling moest gaan ?
- Jef. -Ja. Dat mens zit daar een hele week alleen in dat groot huis, alzo een missietentoonstelling zal haar ne keer verstrooien. Ze kan alle minuten hier zijn.
- Alice. -Weet gij dat gij ons Marianneke op boodschappen gestuurd hebt ? Dat gij het café zult moeten doen?
- Jef. -'k Zal onzen Bert bellen, die kan komen helpen.
- Alice. -Bert speelt met zijn duiven...op Noyon met de beginnelingen.
- Jef. -Ons Cecile dan?
- Alice. -Cecile heeft haar huishouden en gij weet dat Remi de zondaggaat belotten.
- Jef. -Hij kan toch wel ne keer thuisblijven zeker ?
- Alice. -Ik zal thuis blijven.
- Jef. -Waarom allé...en tante dan ?
- Alice. -Tante zal hier meer verstrooiing hebben dan in de missietentoonstelling. Ik zet ze te midden van tkomitee.
- Jef. -Wat ? Waar ?
- Alice. -Gij hoort mij toch wel hé, of zijt gij almetnekeer doof geworden ? Ik zet ze in tkomitee. Zij kan goed genoeg haar woordje doen en één vrouw in tkomitee zal zeker niet teveel zijn. En met haar moet ik niet bang zijn dat ze gepakt wordt gelijk de vrouw van Miel(en met de voorzitter gaat lopen.
- Jef. -Mens gij moet u ne keer laten nakijken hé, want wat dat er vanboven bij u losdraait dat weet ik niet zulle. Maar zeker meer dan één vijs. Waar ligt mijn vers hemd ?

- Alice. -Ik heb het gereed gelegd op de stoel.
- Jef. -Ik vind het niet.
- Alice. -Als er ne man ne keer van zij leven iets zal vinden...
of alleen iets zal kunnen hé, dan laat ik de
Paasklokken luiden.
(Beiden af naar boven)
- Marian. -Allé, kom binnen, maar stillekes hé, er is hier
niemand. Ze zijn boven.
- Fonske. -Blij toe (omhelst haar).
- Marian. -Hé Fonske, zo rap niet, er kan iemand komen. Wacht
een beetje hé.
- Fonske. -Ik wacht al geheel de week.
- Marian. -Het zijn korte weken bij u zulle, Fonske.
- Fonske. -Korte weken ? Wat wilt gij daarmee zeggen ?
- Marian. -En eergisteren ? Zo te midden op de straat. Iedereen
kon ons zien.
- Fonske. -Ze mogen mij zien. 'k Zie u gaarne en dat mogen ze
allemaal weten.
- Marian. -En wat komt gij nu zo vroeg doen, allé, de zondag-
voornoen ? Zijt gij al naar de mis geweest ?
- Fonske. -Ik moet hier zijn voor tkomitee.
- Marian. -Gaan ze daar weer mee beginnen ?
- Fonske. -Jajaja. Ik ben de sekretaris.
- Marian. -Vroeger was de meester toch sekretaris ?
- Fons. -Ja, maar nu niet meer. En omdat ik de slimste ben
van geheel Donk moet ik sekretaris worden.
- Marian. -Het gaat niet goed met meester Evarist jong.
- Fons. -Och, oud worden, het zal wel beteren als hij ne keer
met pensioen is.
- Marian. -Binnen enkele weken. Want het is bijna grote vakantie.
Waarom zijt gij geen schoolmeester geworden, dan kont
gij dat schoolke hier openhouden ?
- Fons. -Ach, die tijd is voorbij, Marianneke. Al die kleine
schoolkens verdwijnen, gelijk veel schoon dingen.
Het worden nu allemaal grote scholen, colleges en
athenea, fabrieken. Met wel honderd schoolmeesters.
Dat is hetzelfde gelijk met de kleine winkeltjes hé.
En een school dat is ook ne winkel.
- Marian. -Dan hebt gij er toch niet veel gekocht in dat
winkelke, geloof ik.

- Fons. -Plaag mij niet hé, Marianneke, want anders word ik kattepierig.
- Marian. -Wat is dat, Fonske, kattepierig ?
- Fons. -Ik zal u dat ne keer gaan tonen, zie.
- Marian. -Neen, neen...vader zou kunnen komen...Neen, Fonske, neen...Ik weet het al...
(Ze rennen achter elkaar de keuken rond)
- Jef. -Wat gebeurt er hier ?
- Fons. -Gebeurt er iets, Jef ?
- Jef. -Waarom liept gij hier zo rond ?
- Fons. -Titchen hé, Jef...Wij speelden titchen...Gij hebt gij toch ook nog titchen gespeeld...? (titchen = vangertje)
- Jef. -Ik zal u straks eens een paar titchens rond uw kop geven. Wat komt gij hier zo vroeg doen ? Hebt gij uw pree al gehad van uw moeder ?
- Fons. -Ik kwam alleen maar zeggen dat de invitaties besteld zijn.
- Jef. -Allemaal ?
- Fons. -Allemaal.
- Jef. -Ook die aan Jan Pycke ?
- Fons. -Als ik zeg allemaal dan is er die voor Jan Pycke toch wel bij zeker.
- Jef. -Ik zou er niet te veel mee ingezet hebben had gij die vergeten. Die ruziemaker. (Tot Marian.) Ga gij maar in het café, ik hoor volk. (Tot Fons.) Zei hij iets speciaals als gij hem dat papier gegeven hebt ?
- Fons. -Ja, de groeten, zei hij...
- Jef. -Zei hij dat ? De groeten aan mij ?
- Fons. -Niet aan u hé, Jef, maar aan uw dochter, aan Marianneke.
- Jef. -Zie Fonske. Ik weet wel wat dat titchen van daarjuist betekent. Ik ben ook jong geweest, maar dat wil ik u zeggen. Alhoewel dat gij niet honderd procent mijn goesting zijt...toch nog liever u dan Jan Pycke.
- Fons. Uw goesting is van niet veel belang hé, Jef, als het maar de goesting van uw dochter is, en dat peins ik wel. Maar nu ben ik weg, straks kom ik terug voor tkomitee ! (af)

- Alice. (op van boven) -Die kleine komt hier ook veel te veel over de vloer. Ik geloof dat hij komt rieken.
- Jef. -Ik zie hem nog liever als die schijnheilige van ne Jan Pycke.
- Alice. -Ja wat ?
- Jef. -Zeker, ja wat.
- Alice. -Dan zijt gij neig veranderd. In ieder geval, ik weet er veel verschil tussen.
- Jef. -Het zou ook te verwonderen zijn moest gij met mij akkoord zijn. Ik geloof dat het van onze trouwdag geleden is dat wij alletwee ne keer tegaar "Ja" gezegd hebben.
- Alice. -Wij hadden misschien beter alletwee "neen" gezeid.
- Jef. -Meent gij dat, Alice ?
- Alice. -En dat komitee ? Ik peinsde dat dat met veel ruzie verleden jaar met de laagsten dienst begraven was. Er was toch grote ruzie hé ?
- Jef. -Ja, omdat de politiek erin gekomen was. En een maatschappij waar dat de politiek meespeelt... de die is rap kapot.
- Alice. -En nu ?
- Jef. -Hoe, en nu ?
- Alice. -Ja, en nu ? Is dat zo'n zotte vraag ? Het zijn toch weer al dezelfde clowns die daarin zitten, en gij als eerste clown voorop. Clown Jef, de voorzitter. Gaan ze nu geen ruzie meer maken ?
- Jef. -Neen z'. Over politiek wordt er gezwezen. Dat is afgesproken.
- Alice. Allé, gelijk in Rusland : en pas maar op voor het vechten hé. Ik wil niet opnieuw naar de pastorie geroepen worden. In onze café wordt er niet gevochten.
- Jef. -Hoe zou er hier nu kunnen gevochten worden ? Alles gebeurt toch weer in een grote tent. Paling eten, bier drinken, kaarten, dansen.
- Alice. -Vrijen en vechten.
- Jef. -Mens, gij zoudt iemand...
- Alice. -Maar waarom zijn het weer allemaal dezelfde in tkomitee ? Waarom zit er geen vrouw in ?

- Jef. -Een vrouw ? Allé, goddomme, een vrouw. Een vrouw in tkomitee ! Welke vrouw ? De die van Bert Pik zeker ?
- Alice. -Tantortance bijvoorbeeld.
- Jef. -Alice, nu is het genoeg hé. Gaat gij maar met Tantortance naar de missietentoonstelling, dan kan ze niets mispeuteren, hoogstens een Chinese vaas omver lopen... ik zal ik mij wel met dat komitee en met de viering bezighouden.
- Alice. -Viering ? Viering ? Wie wordt er gevierd ? De burgemeester toch weer niet zeker ? Die wordt alle maneschijnen gevierd. Ik vraag mij af waarom. Buiten zijne check opstrijken doet hij anders niet veel.
- Jef. -Het is nog een geheim, Alice. Ik heb het nog tegen niemand gezegd, want er is toch geen enen die zijnen mond kan houden.
- Alice. -A, alzo klapt gij over uw vrouw.
- Jef. -Ik klap over d'ander vrouwen, Alice, en ook... over de andere mannen.
- Alice. -Nu, wie is't ?
- Jef. -Alice...
- Alice. -Vooruit...
- Jef. -Ik zeg het niet met mijn goesting.
- Alice. -Zeg het dan maar tegen uw goesting. En een beetje rap als gij geen miserie wilt hebben.
- Jef. -De meester.
- Alice. -Meester Evarist van tschoolken ? Als er enen is die het verdient, awel, dan is't hij wel.
- Jef. -Ja. Dat is juist. Veertig jaar heeft die man hier in dat schoolken gestaan, op onze wijk, den Donk, geheel alleen, met zijn grijs kielken aan en zijn alpijntje op. Al de kinderen, zowel de meiskes als de jongens hebben bij hem in de klas gezeten. Het eerste, het tweede, het derde, het vierde, het vijfde en het zesde studiejaar. Tot aan hun Plechtige Communie. Hij was de stichter van de harmonie, de regisseur van den toneelbond, de sekretaris van de voetbal, sekretaris van het Davidsfonds...

- Alice. -Ja, daar hebben de mensen hem schoon voor bedankt. Ze hebben hem na de oorlog in den bak gestoken.
- Jef. -Daar moet gij niet meer over klappen. Overal gebeurt er al ne keer iets verkeerd. Ik zat toch ook bijna in den bak omdat ik Jef De Leeuw heet. Wie De Leeuw Moet ne flamigant zijn.
- Alice. -Gij zoudt het alleghelijk meer verdiend hebben als de meester. Gij hebt genoeg gesmokkeld.
- Jef. -Om ons huishouden te onderhouden. Dat was vandoen.
- Alice. -Dan moet gij met een ander getrouwd geweest zijn, want wij zijn maar in 47 getrouwd.
- Jef. -Gij hebt een specialiteit om alles verkeerd uit te leggen, gij. Ik bedoel het huishouden van mijn moeder. En schiet nu een beetje op want straks komen de mensen af, en dan moeten wij kunnen beginnen. De zondagvoornoen is al kort genoeg, er moet zoveel gebeuren. Ik peins soms dat iedere week zeven zondagvoornoenen zou moeten hebben. (Ondertussen heeft Jef zich aangekleed.)
- Alice. -Voilà, we zijn al in forme zie, ik trek mijne voorschoot aan en zal zelf het café doen. Tantortance moet maar alleen naar de missietentoonstelling gaan als ze dat wil doen, want als het komitee vergadert wil ik niet ver uit de buurt zijn. Het zou kunnen gebeuren dat gij verpleegsters vandoen hebt.
- Tante. (Opgekomen tijdens de laatste zin.) -Maak u om mij geen zorgen, mens. Met de stoomtram wordt er niet meer gereden.
- Jef. -O tante, wij wisten niet...
- Tante. -'t Is al goed, Jef. Ik zal er u niet voor uit mijn testament schrappen.
- Jef. -Tante, kijk...
- Tante. -Sedert wanneer hakkelde gij ?
- Alice. -Sedert de oprichting van het komitee hé. Vooruit, gaat gij maar een beetje in het café. Marianneke moet daar alles alleen doen en de riekers doen niet liever dan hun handen uitsteken. En daarbij, uw vrienden zullen gaan arriveren. Gij kunt dan allemaal gelijk naar de keuken komen om te vergaderen, ondertussen giet ik Tantortance wel een tas koffie uit.

- Jef. -Ons Marianne heeft al bescherming genoeg. Ze vrijt liever dan te bestellen. Ik vraag mij af wat dat nen ouder van zijn kinderen de dag van vandaag nog gedaan krijgt. (af in het café)
- Tante. -Is't weeral bal populaire ?
- Alice. -Och mens, ze gaan weer met die onnozelheid van dat komitee beginnen hé...
- Tante. -Ja, die mannen. Ze vinden altijd wat om thuis weg te geraken. Moesten op een zekere dag al de idaken van de huizen invallen, ik peins dat er veel mannen zouden onderzitten. Maar alle vrouwen waren dood. Allemaal... behalve de kommeren.
- Alice. -Hier, een goede tas koffie.
- Tante. -Is dat al ?
- Alice. -Een koekske kunt gij er natuurlijk wel bijkrijgen en melk en suiker.
- Tante. -Laat dat maar allemaal in de kast staan, geef mij liever ne goeie cognac. Nen biscuit of nen Martel of zoiets.
- Alice. -Van 's morgens vroeg ?
- Tante. -Vroeg, vroeg, straks klept het voor de hoogmis. 'k Ben al een halve dag op. Alle kiekens hebben al op de nest gezeten. Met de kiekens slapen en met de kiekens op, dat is goed voor een gezonde poelje.
- Alice. -Hierzie, tante, dat het uw wel mag bekomen. Het is u gefond.
- Tante. -Dat weet ik, kind.
- Alice. -Gij zijt toch niet kwaad hé ?
- Tante. -Waarom ?
- Alice. -Omdat wij niet naar die missietentoonstelling gaan.
- Tante. -Mens, bijlange niet. Ik ben nóg niet oud zulle.
- Alice. -Waarom zegde gij dat ?
- Tante. -Wel, als gij oud zijt hé, dan wordt gij braaf, gierig en katholiek. Dus goed voor de missietentoonstelling. Daar ben ik nog lang niet aan toe, want met brave mensen vegen ze de vloer af.
- Alice. -Gij kunt u straks een beetje bij mij in het café zetten. De zondagvoornoen komt er veel volk en dan ziet gij ne keer iemand en kunt gij ne keer klappen.